

op mod Venstre og har bebrejdet os vor Stilling. Jeg synes ikke, at dette rimer sig rigtigt sammen; jeg synes, at der her mangler Logik i det ærede Medlems Udtalelser.

Med Hensyn til de Virkninger, som Skattelovene faa efter det ærede Medlems Udregninger, da tror jeg ligesom det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), at det ærede Medlem har regnet absolut galt. Naar han mener, at Landbruget vil faa en Lettelse af en Snes Kroner pr. Td. Hartkorn, saa er det aabenbart en Fejlregning. Hvorledes man end regner, vil det være umuligt at komme til et saadant Resultat. Jeg havde nær sagt: Gid det var saa vel, at Landbruget kunde faa en saadan Lettelse, men desværre, saaledes er det ikke Tilfældet. Det ærede Medlem gav paa en Maade Nøglen til, hvordan han var kommen til dette Resultat, naar han spørger: Hvad ville disse Skattelove bringe? og dertil svarer: Saa vidt jeg kan se, ville de skabe en Skattelettelse for Hartkornet af godt 7 Millioner Kroner. Men naar man ser paa den Opgørelse, som ledsager Lovforslaget om Ejendomsskyld, og tæller efter, viser det sig, at det ærede Medlem har taget aldeles fejl. Der bliver kun en Skattelettelse for Landbruget — bortset fra Statstilskuddet — paa henved 2 Millioner. Men jeg forstaar nu altsaa meget vel, at det ærede Medlem, naar han siger 7 Millioner Kroner og ser den Del af Statstilskuddet, som falder paa Landdistrikterne, og dividerer Hartkornet derind, vil komme til et saadant Resultat, at vi faa en Snes Kroner pr. Td. Hartkorn. Hvis han derimod regner med de rigtige Tal, vil han finde, at vi ikke komme syndeligt op over Halvdelen. Men saa siger det ærede Medlem: Men jeg indrømmer, at der bør tilstræbes Lighed overalt, ogsaa Lighed i den direkte Beskatning. Ja, det er sandt, deri har det ærede Medlem Ret, men det, de samlede Skattelovforslag tilsigte, er jo netop at fyldestgøre det gamle berettigede Landbokrav om at faa en Lighedsbeskatning mellem Land og By. Lad være, at dette Krav maaske kan være af mindre finansiell Betydning for Landbruget, men det er et Krav, som er oppe, saa stærkt, at det ikke kan andet end Aar efter Aar at afføde Bitterhed og Misstemning mellem Land og By. Jeg vil tro, at en Udligning af de direkte Skatter maaske faar større moralsk Betydning for Samfundet end egentlig økonomisk, skønt jeg ogsaa til fulde erkender Reformens økono-

miske Betydning. Det, der sker, er ikke, at man beskatter Kjøbenhavn haardere end Landet, paa ingen mulig Maade; jeg kan i saa Henseende fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, som fremkom i Gaar fra det ærede Medlem for Kellersup (Anders Jensen). De Forskydninger, som foregaa, foregaa som en nødvendig Følge af, at der inde i Kjøbenhavn bor flere Kapitalister end ude paa Landet. Det er det hele; der foreligger ikke nogen som helst Uretfærdighed mod Kjøbenhavn. Jeg tror, det er en ren og skær Misforstaaelse, naar dette paastaas fra de ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmænds Side.

Der er en Ting, som endnu ikke har været nævnt i denne Debat, men som dog er af væsentlig Betydning for Kjøbenhavn og Købstæderne, og det er den, at ved Gennemførelsen af de her forelagte Skattelove faa vi med det samme en Revision af den meget uheldige Bygningsafgift. Saa vidt jeg erindrer, foreligger der angaaende Bygningsafgiften over hundrede forskellige Lovforslag, Resolutioner, Tilkendegivelser, et helt Kaos af Lovbestemmelser, som næsten ingen i Landet kan hitte fuld Rede i. Desuden ved man jo ogsaa, at det Beskatningssystem, som praktiseres gennem Bygningsafgiften, falder meget i Flæng og er meget uretfærdigt. Jeg tillod mig for nogle Aar siden ved Behandlingen af et Forslag angaaende Bygningsafgiften at spørge den daværende Finansminister Hørring, om han ikke kunde tænke sig at fremsætte Lovforslag til en Revision af Bygningsafgiften. Dertil svarede Finansminister Hørring et afgjort Nej. Jeg kunde meget vel forstaa hans Svar; jeg forstaar godt, at han paa ingen mulig Maade vilde være med til at stikke Haanden i den Hvepsere. Det vilde være et uhyre vanskeligt Felt at komme til at lovgive paa. Jeg siger derfor, at det har stor Betydning, at en Revision af dette Forhold foretages nu med det samme. Der er ikke Spor af retfærdig Mening i, at en Bygning, som ligger i Byens Udkant eller uden for Byen, beskattes lige saa stærkt som en Bygning, der ligger paa Østergade eller Kongens Nytorv, forudsat at Assuranceværdien og Rumfanget er det samme. Der er heller ingen Mening i, at disse Skatter falde lige tungt paa en gammel Kasse og paa en ny Bygning. Navnlig er der et Forhold, som gør Bygningsafgiften i høj Grad uretfærdig, og det er det, som fremkommer, hvor Haandværkere bo i Huse, som de selv eje, og i hvilke de selv benytte hele Lejligheden. Det siger sig nem-